

Tegning: Poul Holch

Barndommens badeanstalt

Af Dan Turèll

POLITIKEN, 27. juli 1976
1:2

Det var en sommeraften for ikke så længe siden
vi flippede rundt i omegnen
og det var stadig varmt
og roligt og halvmørkt efter en hed dag
og ud på aftenen gik vi ned ad Strandvejen,
og kom forbi Charlottenlund Søbadeanstalt
og da vi gjorde det kom vi selvfølgelig til at tale
om dengang vi gik til svømning dér
med skolen:

Herre- og dame afdelingerne
og undervands-forbindelserne imellem dem
hvor man kunne svømme under og kikke ind —
De sjaskede gennemvåde kokostæpper på
plankerne
og lugten mellem korkbælterne i
omklædningsrummene
og læreren med svømmeselen og den store
cigar —

Og det endte så selvfølgelig med
at vi måtte se den igen
nu da vi lige ud for den
havde snakket os ind i en rablende nostalgisk
kærlighed
til Charlottenlund Søbadeanstalt
og det længe glemte første par blå badebukser
og for længst spiste og bortsmidte ispinde
årtier før Dracula- eller Kung Fu-isenes tid —
nu da Charlottenlunds uskyldige Søbadeanstalt
var blevet det aktuelle symbol
på enhver henlevet og elsket og fortabt
fortid —

Og der var naturligvis lukket
og vi klatrede over og ind
over en aflåst dør
og ind fra broen til selve anstalten
med de små omklædningsrum
og satte os så dér på de smattede kokosbelagte
brædder
og lugtede de mange års fødders sjasken mod
træet
mens det langsomt blev helt mørkt —

Og pludselig som vi sad dér
tavse og meditative
gled der så en lyskegle hen over os
og en skarp stemme spurgte os
hvad vi 'lavede dér'
og det var to strissere
der havde set os 'tiltvinge os adgang'
til Charlottenlund Søbadeanstalt —

Og de var hårdt kørt op til at begynde med
men de slappede af
efterhånden som vi fortalte dem historien
simpelt hen som det skete —
De forstod udmærket, de to strissere
selvfølgelig gjorde de det —
De havde også deres barndoms-badeanstalter —